

Rekapitulační - nerekapitulační CD natočil před lety **Pavel Brümer**. Tehdy jsem jej nějak míjel (ani do archivu rádia se nedostalo) a tak jsem s překvapením po něm sáhl až letos, kdy vyšlo v reedici. Ani moc nezestárlo - zjevně díky výběru písní v duchu termínu, uvedeném výše. Tak abych ho vysvětlil: Rekapitulační proto, že na něm najdeme známé skladby z jeho repertoáru (

Ranní ticho

, titulní

Není nejhůř, jak se zdá

) a cover verze jeho kolegů (

Nedělní ráno

či

Hráč

), nerekapitulační zjevně pro celkové pojetí a vlastně i z hlediska repertoáru - ty cover verze běžně v katalogu zpěváka nenajdeme. Je odvážné troufnout si na tak naposlouchané věci, jako je

Nedělní ráno

či

Hráč

, ale díky nezaměnitelnému tak trochu chraptivému projevu Pavla Brümera písně dostaly nový rozměr a naprosto nejde hovořit o kopírování či napodobování. Ostatně, on Brümerův charakteristický nezaměnitelný drsný hlas je asi nejsilnější stránkou desky a vytváří příjemný kompromis mezi dvěma póly dnešní country - od popové uhlazenosti (ale i taková píseň na desce je:

Právě já

popových autorů Vaculíka a Vrby) k rockové tvrdosti (té se nejvíc blíží

Chřestýší jed

A. Knyho a Beziho.

Ltd.

nebo píseň

Chlapi nereznou

). Naopak příjemně mainstreamovou country nabízí Brümerovo pojetí

Chvilé

,

kdy jsem byl s ní

. Úplně odlišná je z celé kolekce mírně jazzová až bluessová titulní skladba s úsporným klavírním doprovodem. Jako autor je uveden A. Kny, ale neodbytně mi to pořád něco připomínalo - bohužel do termínu odevzdání článku jsem si nevzpomněl co - možná Skoumalův

Starej pán poslouchá jazz

? Třeba pomůžete po poslechu v diskusi. Jako blesk z čistého nebe - příjemný blesk - působí vstup Věry Špinarové v písni

Jako silnej strom

. Zajímavé spojení a oba hlasy se k sobě hodí, koho by to napadlo? Dalším výrazovým polem P. Brümera je posmutnělá lyrika v písni

Když odchází klaun

Není nejhůř. A asi ani nebude.

Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 06 Květen 2009 04:00

- příjemně smutná, ne sentimentální. A pak další, co upoutá, jsou aranže s foukací harmonikou L. Hermana či F. Kasla. Pavla Brůmera doprovází na CD celá řada vynikajících studiových muzikantů, namátkou Milan Černý, či Antonín Kny, nebo Jiří Zima.

Jak se tak koukám, vyjmenoval jsem skoro všechny písničky a na každé jsem něco - většinou kladného - našel. A to je trochu jinak, než mě vycházejí jiné desky. U nich se mi obvykle vyloupne jakýsi celkový duch alba. A lze desku zhodnotit jedním dvěma slovy a jedním či dvěma příklady z obsahu. Když tak o tom přemýšlím, přijde mi to jako sbírka singlů. Jako sbírka velmi zdařilých singlů. Na druhou stranu, není to The Best Of - tomu se vymykají ty převzaté věci, nebude to ani výběr podle klíče "moje nejmilejší písně" - na to je tam příliš mnoho hitů. Trošku mi vadí, že jsem nenašel nějakou jednotící "červenou nit", ale na druhou stranu, je tak nutně třeba? Mrkněte se na <http://desky.ifolk.cz> , kolik jsem dal *.